

רוני יפה
נראה שהיה לו תסביך גדולות!

מה זה 1800 דולר קיצבה לחודש? את יודעת שמתוך זה היא משלמת, מרי חודש? 1100 דולר לכיפת אבות עבור אמה?

ומה זה כל העניין הזה שניסו להציג כאשה תימהונית, המסוגלת להתייחס בצורה כזו? אלה הם שניסו להציג כאשה טובה, עם חיוך שובה לב, אבל היא לא הפילנתרופית של מדינת ישראל! היא לא הולכת ברחוב ומתאהבת בצעירים.

וכל השמועות האלה, כאילו ניהלה חייאהבה סוערים, היא אשה יפה, החיה לברה מה חמש שנים, ודאי שהיו לה הצעות רבות לחברות ולנישואין. אז מה? הרי היא מקסימה!

את יודעת שפינתס ספיר המנוח היה מבקר אצלנו בבית, ופשוט העריץ אותה?

ואיך עיוותו את הסצנה עם הפרטים: ועדה עובדים בבנק לאומי שנא את ארנסט, פשוט שנא אותו. הרי ניתקו לו או את המזגן בחדרו. היתר ישיבה סוערת. ואלה קנתה 40 שושנים. היא ביקשה רשות להיכנס לשיבה, והתקבלה בשימחה עליידי חבריה. עד. היא לא רק חילקה להם פרחים, כפי שפורסם. אלא הציעה הצעות שירי פורו. שהיו נגד בעלה. אם זה מעשה תימהוני — אז גם אני תימהוני אם היא, שהקימה את קרן בלייל היא תימהונית, אז מהו ארנסט, שדאג לכספים לקרן?

רק בגללה נטלתי טילפני אליך. גם לאלה זה מאוד חשוב. כואב לי מה שעשו לה בתיקושת.

עד כאן סיפורו של רוני.

שעות ספורות אחרי שהסתיימה שייחתנו, טילפן לי רוני וסיפר כי בזמן ששוחחנו, נפטרה ריבקה, אמה של אלה. ניכר בו, כי היה קשור מאוד גם אליה. לאלה, שהיתה בת יחידה (אחותה נפטרה גיל 18). זאת היתה מכה כואבת.

כשנכחתי בפגישה הטיבעית בינו לבין שניים מילדיה של אלה, אחרי כמעט שש שנות ניתוק ביניהם, כאילו נפרדו באותו הבוקר — התחלתי לריאות גם אני את סיפור האימוץ באורח טיבעי. המון המון חום אנושי, מידות גרושות של רגא וטיבעיות הותר אחרי ארנסט יפת, כשהחלתי להתגרש.

מכירים אותה — מציעים לה עזרה. אלה היא אשה יפה, עדינה, אבל חזקה! היא מסרבת לקבל עזרה. אני מרגיש מאוד לא נוח בראיון זה. אני רגיל לדבר אל חיילים, ולא אל עיתונאים. מימי לא התראיינתי. מרגיז אותי איך ציירו אותה בעיתונות. זה לא הוגן, מפני שהיא לא מוכרת עם עיתונאים. גם על ארנסט פירסמו, כאילו כל המישפחה עזבה אותו, חבריו נטשו אותו. מבחינה פילוסופית, מי שנוטש — אינו חבר.

נכון, גם אני נטשתי, אבל חזרתי. אינני רוצה להיכנס לניתוחים על ארנסט. הוא לא עשה לי כל רע. להיפך. כשאנשים צורכים כליך הרבה כוח ומעמד — הם עלולים לפתח תסביך גדולה.

אבל לאלה עשו הפירסומים עוול גדול. אמרתי לה בריוק היום: "לולא רשימת ל" הצדיקים היתה סגורה — את היית שם!"

רק היא הצליחה לרתום את גאולה רבינוביץ, אשתו של שררהאוצר המנוח יהושע רבינוביץ, להיות גננת בשכר נותמציקה. ומי זאת עופרה זוה? ילדה מהשכונה שחייבת את הקריירה שלה לאלה יפת. את חושבת שאמרגנה, בצ"ל לאל אלוני, טילפן אל אלה עכשיו, כשיקשה לה? אז את טועה!

רות, הבת, נתנה כהשפעת אלה שיי עורייגטרה בראשיהעין, אני פעלתי באזוריימצוקה כאילת — הכל בהשפעתה, זאת שאלה של השפעה וחינוך.

מקסימה

לא תימהונית

נרא עיוותו את תביעתה המישיפטית. אלה היא ממישפחה עשירה, מכובדת. אביה בעל הרישיון מס' 4 בעריכת דין במדינה.

היא לא מנסה לטחוט כספים, היא מוועזת מהמעשה הבלתימורסי שאי רנט עשה. היא חושבת שזה מעשה מחפיר, בלתינסלח. הרי מדובר באשה ישרה כמו סרגלי היא לא רוצה בשום חלק ונחלה מארבעה מיליוני הדולר לארשים. אבל ארנסט לא יצא לפנסיה, אלא אשאר יושביראש של חברותיה של בנק לאומי ויש יריעות על ג'וב שקיבל בניוירוק.

זו היתה אהבה מתבני ראשון

שהיתה כאן "אהבה ממבט ראשון". ערכתי היכרות בין אלה לבין אמה שלי, עדה. היתה התלהבות הרדית. אבא נפטר. הוא היה מרוסיה. אני צבר. אני חושב שאמא שלי ידעה בדיוק מי הם ומה מעמדם. לא זוכר. אני אפילו לא זוכר שהם חיו בצורה מנקרתיעניים. לא חושב שנתנו לי מי יודעים מתנות. זה בכלל לא היה על הבסיס הזה. אני זוכר מתנה מיוחדת מאלה: התערבתי איתה על כך שאני מוציא רישיוןנהיגה תוך שבוע ימים בלבד. זה עלה 100 לירות, ואלה רצתה שזאת תהיה מתנה ממנה. אני התייחסתי לכך כאל הלוואה. לא אוהב טובות.

אני זוכר שאלה היתה עקרתית ואם למופת. מה שקשה לומר על ארניסט. בזכותה הבית תמיד חם, מלאאהי. גם הם שניהם שפעו אהבה, והשיקיעו המון זה בזה. הילדים קיבלו אותי כאח לכל דבר. במיוחד בנדחוקונים, דודי, היה קשור אליי. הייתי לוקח אותו לכל מי קום. הוא היה מאוד גא להציג אותי כאח שלו.

עופרה זהה

חיבת!

אני לא מסוגל להיזכר כיצד נודע לי על הגירושו. אולי הפקידה ב"בנק סיפרה לי? אולי דרך עיתון כלישהו. אולי אלה סיפרה לי על זה.

גם לה זה נודע במפתיע. תארי לך: את חיה 30 שנה עם כ"אדם באהבה, ופיתאום את מתעוררת ב"בבוקר והוא אומר לך: "אני רוצה להתגרש!" זה היה בלתינתפס — המישפחה המושלמת התפרקה: נשבר לי אז משי. זה בו רגע ניתקתי עימם כל מגע. לא רציתי כל חלק בזה! לא רציתי להיכנס בין שניהם.

ודאי שאני מרגיש היום נורא עם זה. חמש שנים לא באתי, לא טילפנתי. מי אות פעמים ישבתי ליד הטלפון והתיכונתי לטלפן.

אני משער שאלה ניסתה ליצור עיי מי קשר, אבל אני כזה נידר, עובר ממי קום למקום.

ארנסט? לא. לא יודע אם הוא חיפש אותי. הייתי קשור הרבה יותר לאלה. כיום השישי העזתי וטילפנתי אליה.

נכתבו עליה כליך הרבה כתבות, שפייספטו אותה לאחרונה. זה הפריע לי הבנות לאן אני שייך, שהניתוק היה מלאכותי.

אני אוהב אותה. אני לא בן אמיתי של ארנסט, כך שאני יכול לדבר. המי שת הילדים האמיתיים אולי מנועים מכך. יש להם מחויבות גם כלפי אמא וגם כלפי אבא. מצב מבין.

אלה היתה המומה שתשמעה את קולי בשלפון. "ידעתי שתקשר". היא פלטה, "זו מתנה משמיים". הגעתי אליה למחרת, בשבת. הטלפון לא פסק מלצלצל. אין לך מושג כמה אנשים — חלקם אפילו לא

ענתה: "שתה אצלנו קפה, תנוח ותמישיךתי עם הילדים. זהו. אחרי שבוע קיבלתי פיתאום חבילה לפלוגה. מה זה חבילה? זה הספיך לכל הגרוד! השולחת היתה, כמוכן, אלה. נסעתי אליה להרצליהפיתוח, לא מר לה תודה. אז גם התחלנו להרק יחד סים. הייתי מגיע אל מישפחת יפת בדיוק

אלה וארנסט יפת
הוא לא היה אלכוהוליסט

כמו שהגעתי למושבה. לא ידעתי מי הם. זאת אומרת שהם אנשים חשובים. ארנסט היה או מנכ"ל של הבנק, עוד לא היושביראש. אני הייתי שמאלני מפ"מניק, ואילו הוא היה ליברלי עצמאי.

היינו יושבים שעות ומתווכחים על פוליטיקה, על כל מיני נושאים.

אני יודע שיצא לו שם של קטוח. איתי הוא היה מאוד נישח. בכלל, כשי אתה מכיר אדם בנעלייבית ובחלוק, והופך להיות חלק ממישפחתו — זה נהנה.

אני אשכח איך יום אחד הוא הופיע במכונת ההדורה והנהג בניבעתיעדה. ככה סתם, התגעגע ובא לבקר אותי. כיום בהיר אחד קראה לי אלה וסיפרה לי שהם עשו ישיבתמישפחה מיוחדת — ואצלם זוהי ישיבה! — והחליטו שאני מתאים להם. בקיצור: החליטו לאמץ אותי כבן. האימוץ לא היה פורמאלי, אם כי אלה חשבה על זה. אני הייתי מתנגד. הרגשתי, חלק אינני בטראלי של המישפחה. זה לא היה על הבסיס כספי בכלל, אם כי היתה לי הרגשה שאני יכול לקבל מה שאבקש. נכון שיש להם חמישה ילדים משי להם — מיכל, יעקב, רותי, תמר ודודי — אבל אלה הסבירה לי יותר מאוחר

יור ביטורית, כארבע שנים. היא חר'טאת גם כפיסול. למי שהצטיירה בפירסומים כאשה ממורמרת, הכואבת את הגירושוין מבע'לה, צפויה הפתעה. אלה יפת היא אשה חמה, כנה, מלאת מרץ ופעילות, המכ'קרת גם בתיאטרון הממוסד וגם במר'פעיישוליים, ובהחלט מחוזרת עליידי גברים.

כמעט שלא ניתן למצוא אותה ב"ביתה. לא מצאתי זכר לתיאוריה כתימי הונית. ביקור בביתה הפתוח ושהייה במחיצתה מבהירים שהיא פשוט אדם הניזון מיחסיאנוש — ניזון ומזין. אחרי שיחות אחרות בינינו, שלא נר'עדו כמוכן לפירסום, טילפן אליי לפתע אדם שהציג עצמו כ"בנה המאומץ של אלה יפת", וביקש להיפגש עימי. היה זה, כמוכן, בהסכמתה של אלה. פגשתי סגניאלוף, הלומד קעת מטעם הצבא באוניברסיטת תל-אביב, ושמו רוני יי

פה, יפה, איש בלתיאמצעי, המנסה לחפות על חוסרהביטחון שלו וביני שנותו, היה נרגש מעט. הפירסומים על אלה יפת בהקשר מפרשתייפת קוממו אותו וגרמו לו — אדם שהתרחק כל חייו מהתיקשורת — להיחשף מיווד מתו.

סיפר רוני יפה:
אני בן 36, גרוש, אבל הגירושוין שלי לא השפיעו עליי כליך טראור. מסיבת כפי שהשפיעה עליי הידיעה על הגירושוין בין ארנסט לבין אלה. זה היה לגביי ניפוץ כל מה שהאמנתי בו. זה שבר אצלי הכל.

אהבה

ממבט ראשון

הייתי חייל בסדרה, בן 18, נרמה לי שעשיתי עדיין טירונות. אז אני תושב המושבה הוותיקה גיבעתייעדה. כיום שיישי אחד חיכיתי לטרמפ בצומת הקאנטרייקלאב. פיתאום עצרה מכונת ילדי. נהגה אשה מאוד נחמדה. שאלתי אותה אם היא נוסעת צפונה. אמרה שכן. נכנסתי למכונת, וכמו כל חייל טוב — נרמתי. כשהתעוררתי, מצאתי את עצמי במקום יפה, אבל לא ככשישהחוק. שאלתי אותה: "רגע, מה קורה?" היא